

HÓTTI VIÐ AT BRENNNA CITY CHURCH Í GRU

Illvilji og mistrúgv móti lögregluni umframt ein misskiljing kring eitt barnaverndarmál førði við sær, at ein maður fyrr í ár var dømdur í Føroya rætti fyri hóttanir og harðskap móti samkomufólki og lögreglufólki. Verjin vildi hava mannin fríkendan og kærði tí til landsrættin

STEINAR PATURSSON

Eyrtari Landsrættur staðfesti í gjár ein dóm í Føroya rætti, har ein maður varð dømdur fyri brot á grein 266 og 199, ið eru um ávíkavist hóttanir og hóttanir ella harðskap móti embætisfólki.

Maðurin var dømdur fyra mánaðir fongsulsrevsing fyri fyrsta málið og seks mánaðir fongsulsrevsing fyri seinna málið.

Maðurin hevur kært dómin til Eystara landsrætt, har hann vildi fríkennast.

Fyrsta málið, har maðurin er dømdur fyri brot á grein 266, snúði seg fyri tað mesta um nakrar hendingar í og uttan fyri City Church í miðbýnum í Havn. Maðurin hevði við kenning verið á gátt í samkomuni, har hann hevði úttalað seg groft um samkomuleiðaran, umframt at hann hevði hótt við at brenna samkomuna niður. Orsøkin til hetta var, at har hevði verið eitt barnaverndarmál móti unnustuni hjá manninum, har maðurin helt, at tað var samkomuleiðarin, ið átti skyldina.

Eitt av vitnunum greiddi í rættinum frá, at maðurin hevði gjørt greitt, at um tað endaði við barnarverndarsak móti unnustuni, so skuldi samkoman brennast í grund.

Vitnini greiddu eisini frá, at eina ferðina

maðurin var komin á gátt í samkomuni, var hann so aggressivur, at tey vóru noydd at fara aftur um eitt borð, tí tey óttaðust, at maðurin fór at loypa á tey.

Í rættinum segði samkomuleiðarin eisini, at sum avleiðing av tilburðinum hevur tað verið neyðugt hjá samkomuni at lata dyrnar standa stongdar og at fáa durðavørar.

Málið móti unnustuni var seinni slept, og dømdi maðurin vildisjálvur vera við, at talan var um eina misskiljing. Hann harmaðist samstundis eisini um, at atburðurin hjá honum hevði havt avleiðingar fyri bæði samkomuna og tey, ið vóru til staðar.

- Skal mann klaga við einari hondgranat?

Maðurin var eisini ákærður fyri at koma við hóttandi útsagnum móti lögregluni.

Maðurin hevði í februar í ár ringt eftir lögregluni, eftir at tveir grannar høvdu framt innbrot í húsini hjá honum og gjørt seg inn á seg og unnustuna. Hann greiddi í rættinum frá, at menninir høvdu brotið seg inn gjøgnum tvær hurðar, og teir høvdu tikið kvørkratak um unnustuna, soleiðis at hon hevði fingið fipurspreinging í hálsin. Hon hevði eisini frammaundan havt brotnan rygg, og viðferðin, ið hon fekk undir innbrotinum, gjørdi, at ryggurin gjørdist verri aftur.

Lögreglan var komin framvið, men maðurin helt, at arbeiðið hjá lögregluni at kanna málið hevði gingið alt ov seint. Lögreglumaðurin, ið var komin á bústaðin eftir innbrotið, vitnaði eisini í rættinum, og verjin hefti seg við, at lögreglumaðurin hevði gjørt nógv burturúr at fáa spyrja útleigaran, um hann vildi melda menninar fyri hververk. Verjin segði seg ikki skilja, hví lögreglumaðurin gjørdi so nógv burtur úr hverki, tá maðurin og unnustan meldaðu grannarnar fyri harðskap.

Tað málið er tó skrásett sum harðskapsmál, men av tí at grannarnir, maðurin og unnustan hava í fleiri førur meldað hvønn annan, verður alt viðgjørt samlað. Táverandi fútin, John Kjølbaek, hevði annars ásannað, at arbeiðið hevði gingið ov seint fyri seg.

Tað er eisini í sambandi við tað harðskapsmálið, at fleiri av ákærunum móti manninum vórðu reistar. Maðurin helt eftir øllum at døma so lítið um viðgerðina hjá lögregluni, at hann hevði ringt á lögreglustøðina eitt ótal av ferðum fyri at vita, hvussu málið fráleidd.

Í rættinum spældi Michael Boelsen, sum førði ákærana, ljóðbrot frá fleiri av upptøkunum. Maðurin var týðiliga ávirkaður av rúsdrekka á summum av upptøkunum, og ofta spurdi hann eftir tí lögreglumanninum, ið hevði málið um grannarnar.

Einaferð maðurin ringdi inn, spurdi hann vakthavandi, um tað var neyðugt at klaga lögregluna við einari hondgranat.

Eina aðra ferð fekk hann fatur á rætta lögreglumanni.

- So kemur eingin av tykkum livandi frá tí, tað svørji eg uppá, tí eg havi ikki brotið lógina. Tað eru hini, ið hava brotið lógina, segði hann millum annað í upptøkuni.

Aðrastaðni í upptøkunum var hann eisini hoyrður at tosa um at "drepa hann", og at teir skuldu siggjast í kirkjugarðinum.

Lögregluaktión á J. C. Svabosgøtu

Hinar ákærunar snúgu seg um fleiri hendingar í sambandi við ein tilburð á J. C. Svabosgøtu kristi himmalfarðar í ár. Lögreglan varð útkallað hagar, tí unnustan

hjá manninum hevði ringt til lögregluna um húsaófrið.

Tá lögreglan kom á bústaðin, gjørdist greitt, at maðurin var rættiliga fullur, og harumframt hevði hann eina øks. Í rættinum greiddi ein lögreglumaður frá, at eina ferð varð hann noyddur at taka pistólina fram, tí maðurin bráðliga kom úr einum durði við einari øks á lofti. Lögreglumaðurin fekk tó ein skjöldur úr bilinum, og eftir hetta metti hann ikki, at neyðugt var at hava pistólina frammi meira, tí hann føldi seg væl vandan í smalu trappunum við skjöldrunum framman fyri sær.

Lögreglan hevði upptøkur frá einum stórum parti av tilburðinum, og á upptøkunum sást, at maðurin lá drukkin ovast við trappurnar og veipaði aftur og fram við øksini. Maðurin hótti ikki beinleiðis lögreglumenninar við øksini, men av og á høgdi hann øksina í trappurnar í sinnisrørslu. Ákærin greiddi frá, at lögreglan hevði áður havt trupulleikar við manninum, tá hann hevði havt øks uppi á sær, og tí varð tilburðurin tikin í rættiliga stóran álvara frá teirra síðu.

Maðurin greiddi sjálvur í rættinum frá,

